

Kitab Daniel — Nomer Saratus Tujuh Puluh

Benteng Jiwa: Ngartoskeun Patahtaan Ilahi jeung Transformasi dina Kontéks Kenabian

Jeff Pippenger

2024-03-31

Konci pikeun ngaidéntifikasi Rusia minangka kakawasaan anu ngamimitian perang Ukraina dina taun 2014 nyaéta “benteng,” anu mangrupa sirah, atawa ibu kota, ti karajaan éta. Bait Allah manusa diwangun ku sirah jeung awak. Sirah téh hakékat anu leuwih luhur, ari awak téh hakékat anu leuwih handap. “Tujuh waktos” anu réngsé dina taun 1844, saterusna kudu di hijikeun jeung Yerusalem, anu mangrupa sirah Yuda. Dina bait di Yerusalem ayana tahta raja, anu mangrupa sirah Yerusalem, anu mangrupakeun sirah Yuda. Panyawijian antara Kaallahan jeung kamanusaan, anu ngagambarkeun panyegelan saratus opat puluh opat rébu, digambarkeun minangka narima “pikiran Kristus.” Pikiran téh hakékat anu leuwih luhur, ku sabab éta mangrupa “sirah.”

Nalika jalma-jalma anu dilambangkeun ku Daniel ningali visi kausal feminin anu nyababkeun maranéhna robah jadi gambar Kristus, maranéhna geus narima pikiran Kristus, anu nyaéta Adam kadua, jeung anu rohani. Dina waktos éta pikiran jasmaniah literal maranéhna, anu diwariskeun ti Adam kahiji sanggeus anjeunna ragrag sarta ngabalikkeun tatanan ciptaan dirina, disalibkeun. Pikiran jasmaniah anu merangan hukum Allah, anu maranéhna tampi lain ku pilihan sorangan nalika kalahiran, digantikeun ku pikiran Kristus, anu maranéhna tampi ku pilihan sorangan, anu sampurna taat kana hukum Allah. Pikiran anyar maranéhna, jeung pikiran Kristus, tuluy jadi hiji pikiran, sarta duanana cicing babarengan dina tahta di tempat-tempat sawarga. Aya hiji tempat di jero Bait Allah tempat tahta Allah aya, jeung manusa, anu dijadikeun nurutkeun gambar Allah, miboga tempat anu tangtu di jero Bait Allah, anu dirancang pikeun ayana Allah.

Éta tempat lain aya dina sipat maranéhna anu leuwih handap, anu dilambangkeun ku karajaan kalér. Éta aya dina tempat anu dilambangkeun ku karajaan kidul, nyaéta tempat Allah milih nempatkeun nami-Na, nyaéta tabiat-Na. Tempat éta aya di Yerusalem, tapi salaku ibukota Yuda, Yerusalem téh kapala, nanging kapala tina ibukota téh raja. Jeung Yerusalem dipilih jadi ibukota, tapi kitu deui dipilih jadi tempat di mana Allah bakal nempatkeun Bait-Na. Tuluy dina Bait-Na Anjeunna nempatkeun tahta-Na. Karajaan kidul ngalambangkeun sipat manusa anu leuwih luhur, tapi éta ogé ngabogaan rohangan tahta anu husus pikeun raja. Sister White nyebut éta tempat minangka “benteng” jiwa. Benteng, nurutkeun harti kecapna, nyaéta kota pertahanan.

“Manah sakabéhna kudu dipasrahkeun ka Allah; lamun henteu, kayaktian Allah moal ngahasilkeun pangaruh anu nyucikeun kana kahirupan jeung watak. Tapi ieu téh hiji kanyataan anu matak sedih, yén loba anu ngaku ngagem nami Kristus can kungsi masrahkeun manahna ka Anjeunna kalayan kasahajaan. Maranéhna can kungsi ngalaman katineung hate tina hiji pasrah lengkep kana tuntutan-tuntutan agama Kristen, sarta balukarna nyaéta yén kakuatan kayaktian anu ngarobah téh teu aya dina kahirupan maranéhna; pangaruh anu jero tur ngalemeskeun tina kanyaah Kristus teu katingal dina kahirupan jeung watak. Nanging,

sakumaha agungna hiji padamelan pikeun ngagembalakeun domba-domba Allah bisa dilaksanakeun upama para pangangon handap geus disalibkeun babarengan jeung Kristus, sarta hirup pikeun Allah guna gawé bareng jeung Pangangon Agung tina kawanan éta! Kristus nyaur jalma-jalma supaya digawé sakumaha Anjeunna digawé. Perlu aya kasaksian anu leuwih jero, leuwih kuat, leuwih maksa, ngeunaan kakawasaan kayaktian sakumaha katingalina dina kasalehan anu praktis tina jalma-jalma anu ngaku percaya kana éta. Kanyaah Jurusalamet di jero jiwa bakal nimbulkeun parobahan anu écés dina cara para pagawe ngupayakeun jiwa-jiwa jalma anu keur binasa. Lamun kayaktian geus ngeusian bénténg jiwa, Kristus linggih dina tahta manah, sarta agén manusa harita bisa nyebutkeun, “Kuring geus disalibkeun jeung Kristus; sanajan kitu kuring hirup; tapi lain deui kuring, tapi Kristus anu hirup di jero kuring; jeung kahirupan anu ayeuna ku kuring dijalankeun dina daging ieu, ku iman ka Putra Allah ku kuring dijalankeun, anu geus mikanyaah ka kuring, jeung nyerahkeun diri-Na pikeun kuring.”

Review and Herald, October 9, 1894.

“Bénténg jiwa” téh tempat “Kristus ditahtakeun.” Pentahtaan Kristus kajadian nalika daging disalibkeun, sarta daging nurutkeun harti Paulus nyaéta kodrat handap, jeung éta téh karajaan kalér. Ku sabab éta, nubuat ngeunaan karajaan kalér ngan nepi ka taun 1798. Kodrat handap teu bisa di hijikeun jeung Kaallahan; éta kudu dirobah dina sakiceupan panon dina mangsa kadatangan anu kadua. Karajaan kidul, anu ngamuat “sirah” nyaéta Yerusalem, jeung “sirah” nyaéta bait suci, ngahontal nepi ka 1844, sabab éta ngagambarkeun kodrat anu leuwih luhur anu bisa milih pikeun nyalibkeun daging sarta ku iman asup kana bénténg Pangsuci-pangsucina, jeung linggih dina tahta babarengan jeung Kristus. Tempat lumangsungna panyambungan éta, jeung pentahtaan éta, aya dina bénténg bait manusa. Ayat sapuluh tina pasal sawelas netepkeun sirah salaku benteng, tapi éta bebeneran ngan ukur diteguhkeun ku kasaksian Yesaya, anu nungtut sangkan bebeneran ngeunaan benteng (bénténg), dipikaharti dina panerapanna anu lahiriah jeung batiniyah.

Firman Allah kudu jadi kadaharan rohani urang. “Kami teh roti hirup,” saur Kristus; “anu datang ka Kami moal kungsi lapar; jeung anu percaya ka Kami moal kungsi halabhab.” Dunya keur binasa ku kurangna bebeneran anu murni, teu kaoplos. Kristus teh bebeneran.

Kecap-kecap-Na teh bebeneran, jeung eta miboga harti anu leuwih jero ti batan anu katempo dina beungeutna, sarta nilaina ngaleuwihan penampilanana anu henteu matak narik perhatian. Pikiran anu dihirupkeun ku Roh Suci bakal ngarti kana ajén ieu kecap-kecap. Lamun panon urang geus diolesan ku salep panon suci, urang bakal bisa manggihan permata-permata bebeneran anu mulya, sanajan eta bisa wae kakubur handapeun beungeutna.

“Kayaktian teh lemes, murni, tur luhur. Lamun éta ngawujudkeun tabiat, jiwa tumuwuh dina pangaruh ilahina. Saban poe kayaktian kudu ditarima kana hate. Ku kituna urang ngadahar kecap-kecap Kristus, anu ku Mantenna dinyatakeun minangka roh jeung hirup. Katampana kayaktian bakal ngajadikeun unggal anu narima jadi anak Allah, ahli waris sawarga. Kayaktian anu dipiara dina hate lain hurup anu tiis jeung paéh, tapi hiji kakawasaan anu hirup.”

“Kabeneran teh suci, ilahi. Eta leuwih kuat jeung leuwih kawasa tibatan naon waé séjénna dina ngawangun tabiat nurutkeun kasaruaan jeung Kristus. Dina éta aya kalengkepan kabagjaan. Lamun éta dipiara dina jero hate, kanyaah ka Kristus dipilih leuwih ti kanyaah ka saha waé manusa. Ieu téh Kakristenan. Ieu téh kanyaah Allah dina jiwa. Ku kituna, kabeneran anu

murni, teu kacampuran, nempatan benteng pangjero mahluk. Kecap-kecap ieu kasampurnakeun, ‘A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you.’ Aya hiji kahormatan mulya dina hirup jalma anu hirup jeung digawe dina pangaruh anu ngahudangkeun hirup tina kabeneran.” Review and Herald, 14 Pébruari 1899.

Eta visi sajarah nubuat dina Daniel pasal sabelas dimimitian dina ayat dua, nalika présidén kagenep jeung nu pangbeungharna saajar jeung sirah, nyaéta Rusia dina ayat sabelas nepi ka lima belas. Dina sajarah éta, présidén kagenep bakal jadi nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh, sarta anjeunna bakal maréntah nalika garéja jeung nagara di Amérika Sarikat ngahiji, sarta nyampurnakeun pamancangan haramna dina ayat genep belas, dina hukum Minggu anu baris geura datang.

Panji anu engké kudu diangkat bakal ngalaman kuciwa sarta paéh salila mangsa tilu satengah poé, anu dina Daniel sapuluh sarua jeung dua puluh hiji poé. Dina ahir dua puluh hiji poé pangduka pikeun Daniel, anu mangrupa ahir tina tilu satengah poé maot di jalan pikeun dua saksi, anu nya éta maranéhana nu aya di lebakna Ezeziel, anu geus paéh, tulang-tulang garing—aya hiji amanat nubuat anu ngahirupkeun deui nu paéh. Prosés éta dina Daniel pasal sapuluh digambarkeun ku tilu léngkah.

Dina poe ka dua puluh opat bulan kahiji, waktu sim kuring keur aya di sisi walungan gede, nya eta Hidékel, tuluy sim kuring ngangkat panon, ningali, jeung tempo, aya hiji lalaki maké linen, cangkéngna digelang ku emas murni ti Uphaz. Awakna kawas batu beryl, beungeutna siga kilat, panonna kawas lampu seuneu, leungeunna jeung sukuna warnana siga tambaga anu digosok nepi ka ngagenclang, sarta sora kecap-kecapna kawas sora jalma rea. Ngan sim kuring, Daniel, anu ningali eta tetenjoan; sabab jalma-jalma anu babarengan jeung sim kuring henteu ningali eta tetenjoan, sanajan maranehna katarajang ku kageter anu kacida, nepi ka maranehna lumpat nyumput. Ku sabab kitu sim kuring tinggal saurang, ningali ieu tetenjoan anu agung, sarta euweuh deui tanaga dina diri sim kuring; sabab kasegeran raray sim kuring robah dina diri sim kuring jadi kalemesan, sarta sim kuring henteu nyésakeun tanaga saeutik-eutik acan. Tapi sim kuring ngadenge sora kecap-kecapna; sarta waktu sim kuring ngadenge sora kecap-kecapna, sim kuring murag dina saré jero bari nyanghareup ka handap, beungeut sim kuring nyanghareup kana taneuh. Jeung, tempo, aya hiji leungeun noél ka sim kuring, anu ngajadikeun sim kuring nangtung dina tuur jeung dina dampal leungeun. Tuluy anjeunna ngadawuh ka sim kuring, “Eh Daniel, jelema anu dipikaasih pisan, pahamkeun kecap-kecap anu ku sim kuring diucapkeun ka anjeun, sarta nangtung lempeng; sabab ayeuna sim kuring diutus ka anjeun.” Sanggeus anjeunna ngucapkeun kecap eta ka sim kuring, sim kuring nangtung bari ngageter. Tuluy anjeunna ngadawuh ka sim kuring, “Ulah sieun, Daniel, sabab ti poe kahiji anjeun netepkeun hate pikeun ngarti jeung ngarendahkeun diri di payuneun Allah anjeun, kecap-kecap anjeun geus kadéngé, sarta sim kuring geus datang ku sabab kecap-kecap anjeun. Tapi pangawasa karajaan Persia nahan sim kuring salila dua puluh hiji poe; tapi, tempo, Mikail, salah sahiji pangéran lulugu, datang nulungan sim kuring; sarta sim kuring tetep aya di dinya jeung raja-raja Persia. Ayeuna sim kuring datang pikeun ngajadikeun anjeun ngarti kana naon anu bakal tumiba ka umat anjeun dina mangsa ahir; sabab eta tetenjoan masih keur poe-poe anu loba kénéh.” Daniel 10:4–14.

Daniél aya dina ahir dua puluh hiji poé perkabungan nalika anjeunna ningali titingalian ngeunaan Kristus sarta ngadangu pangandika-pangandika Kristus. Titingalian ngeunaan Sabda Allah anu katingali jeung anu diucapkeun éta ngahasilkeun pamisahan dua golongan, sarta Daniél kawas paéh di jalan, sabab anjeunna “aya dina sare anu kacida jero.”

Kieu saur-Na anu diucapkeun ku Anjeunna; sarta sanggeus éta Anjeunna ngandika ka maranéhna, “Lazarus sobat urang keur sare; tapi Kami indit, supaya Kami ngahudangkeun anjeunna tina sare.” Tuluy murid-murid-Na ngadawuh, “Gusti, upama anjeunna keur sare, tangtu anjeunna bakal cageur.” Nanging Isa nyarioskeun ngeunaan pupusna anjeunna; ari maranéhna nyangka yén Anjeunna nyarioskeun ngeunaan sare pikeun reureuh. Ku sabab éta Isa teras nyarios ka maranéhna kalawan écés, “Lazarus geus maot.” Yohanes 11:11–14.

Tuluy Daniél disentuh ku Jibril pikeun kahiji kalina, anu ngawartosan ka anjeunna ngeunaan pergulatan pulitik anu parantos lumangsung salila Daniél paéh (saré), sarta yén ayeuna anjeunna badé méré tafsiran kana titingalian anu kakara ngarobah Daniél jadi gambar Kristus. Sanggeus éta anjeunna bakal disentuh pikeun kadua kalina, ku Kristus sorangan.

Sarta sanggeus anjeunna ngucapkeun kecap-kecap kitu ka kuring, kuring neundeun beungeut ka taneuh, sarta kuring jadi teu bisa nyarita. Jeung, behold, aya saurang anu siga rupa putra-putra manusa noél biwir kuring; tuluy kuring muka sungut, sarta nyarita, pok ka anjeunna anu nangtung di hareupeun kuring, Ya gusti abdi, ku lantaran tetempoan ieu kanyeri abdi ngagugulung ka abdi, sarta abdi henteu nyésakeun tanaga. Sabab kumaha bisa abdi, palayan ti gusti abdi ieu, nyarita jeung gusti abdi ieu? margi pikeun abdi, harita kénéh taya deui tanaga nu nyésa dina abdi, sarta napas ogé geus taya deui dina abdi. Daniel 10:15–17.

Ieu sajarah jeung nubuat kahiji Yehezkiel dina pasal tilu puluh tujuh, sabab dina dua nubuat anu diparéntahkeun ka Yehezkiel sangkan ditepikeun ka tulang-tulang paéh di lebak, anu kahiji ngabentuk awak-awakna, tapi harita maranéhna can boga napas, jeung can boga kakuatan saperti hiji pasukan anu gagah perkasa. Dina nubuat kadua Yehezkiel, awak-awak éta narima napas ti opat angin tuluy nangtung jadi hiji pasukan anu gagah perkasa, sarta dina sentuhan kadua ka Daniél, “teu aya deui kakuatan dina diri kuring, sarta teu aya deui napas nu kari dina diri kuring.” Tuluy Daniél dirampa deui pikeun katilu kalina sacara gembler, jeung pikeun kadua kalina ku Jibril.

Tuluy datang deui saurang ka abdi sarta nyabak ka abdi, anu rupana siga manusa, teras anjeunna nguatkeun abdi, sarta ngandika, “Heh jalma anu kacida dipikaasihna, ulah sieun; karapihan kagungan anjeun; sing kuat, enya, sing kuat.” Jeung nalika anjeunna parantos ngandika ka abdi, abdi janten kuat, tuluy nyarios, “Mugia gusti abdi ngandika; margi gusti parantos nguatkeun abdi.” Daniel 10:18, 19.

Sentuhan katilu ka Daniel teh nya eta nubuat kadua ti Ezekiel, anu ngadegkeun awak-awak éta kana suku maranéhna jadi hiji tentara anu kuat. Nubuat anjeunna ditujukeun ka hiji umat anu ngakuan yén maranéhna téh geus paéh, sabab maranéhna keur dina kaayaan sungkawa, sakumaha Daniel ogé kitu.

Geus anjeunna ngandika ka kuring, “Nubuatkeun ka angin, nubuatkeun, heh anak manusa, sarta ucapkeun ka angin, Kieu timbalan Gusti ALLAH: Geura datang ti opat penjuru angin,

heh napas, sarta hembuskeun ka ieu jalma-jalma anu geus dipaéhan, sangkan maranéhna hirup.” Ku kituna kuring nubuat sakumaha anu diparéntahkeun ka kuring, tuluy napas asup ka maranéhna, sarta maranéhna jadi hirup, tuluy nangtung dina suku maranéhna, hiji balad anu kacida gedéna. Geus kitu anjeunna ngandika ka kuring, “Heh anak manusa, ieu tulang-tulang téh sakumna balaréa Israil; tingali, maranéhna nyebut, ‘Tulang-tulang kami geus garing, sarta pangharepan kami geus musna: kami geus kapisah masing-masing.’” Yehezkiel 37:9–11.

PANGERAN maréntahkeun Yézékiel supaya ngaramal, sarta Mantenna nyaritakeun ka maranéhna yén kasaksian kulawarga Israél nyaéta yén maranéhna geus paéh, tanpa pangharepan jeung kapisahkeun. Maranéhna keur ngarandeg, sakumaha Daniél ogé kungsi kitu, lantaran maranéhna kuciwa ku ramalan tanggal 18 Juli 2020 anu gagal, sarta dina kaayaan kitu, Yézékiel diparéntah supaya ngaramal.

Ku sabab kitu, ngaramalkeunlah sarta ucapkeun ka maranéhna, Kieu timbalan Gusti Allah; Tingali, eh umat Kami, Kami baris muka kuburan-kuburan maranéh, jeung ngajadikeun maranéh naék kaluar tina kuburan-kuburan maranéh, sarta nganteurkeun maranéh ka tanah Israél. Jeung maranéh bakal nyaho yén Kami teh PANGERAN, nalika Kami geus muka kuburan-kuburan maranéh, eh umat Kami, sarta ngangkat maranéh kaluar tina kuburan-kuburan maranéh, Jeung Kami bakal nempatkeun Roh Kami di jero maranéh, sarta maranéh bakal hirup, jeung Kami bakal netepkeun maranéh di tanah maranéh sorangan: mangka maranéh bakal nyaho yén Kami, PANGERAN, geus ngandika kitu, sarta geus ngalaksanakeunana, timbalan PANGERAN. Yehezkiel 37:12–14.

Pangeran, nyaéta Mikail panghulu malaikat, muka kuburan maranéhna, jeung dua saksi dina Wahyu sabelas, anu tuluy dihudangkeun deui sarta dipaparin Roh Suci tuluy narangtung, sakumaha Roh Suci dipaparin ka jalma-jalma anu narangtung waktu maranéhna dikaluarkeun ti kuburan maranéhna dina nubuat kadua Yehezkiel.

Sanggeus tilu satengah poé, Roh kahirupan ti Allah asup ka maranéhna, tuluy maranéhna nangtung dina sukuna; sarta kasieun anu kacida gedéna tumiba ka jalma-jalma anu ningali ka maranéhna. Wahyu 11:11.

Dua saksi éta dilambangkeun minangka Musa jeung Élias, sarta Musa ogé dihudangkeun deui ku sora malaikat agung.

Sanajan Mikael, malaikat agung tea, waktu papaséa jeung Iblis ngeunaan awak Musa, teu wani ngadakwakeun tuduhan anu ngahina ka anjeunna, tapi saurna, “Mugia Gusti ngagentos anjeun.” Yudas 1:9.

Mikael, Pangeran jeung Malaikat Agung, nya éta Anu sumping sarta nulungan Jibril dina Daniel pasal sepuluh, sarta sora-Na lah anu nyaur lalaki jeung awéwé kana kahirupan.

Sabab Gusti Pangeran sorangan bakal lungsur ti sawarga kalayan sora panguwuh, kalayan sora panghulu malaikat, sarta kalayan tarompet Allah; jeung jalma-jalma paéh anu aya dina Kristus bakal hudang heula. 1 Tesalonika 4:16.

Tiluan tilu kali ka Daniel ngalambangkeun parobahan tina gerakan Laodikea tina malaikat katilu kana gerakan Filadelfia tina malaikat katilu, sarta dina Daniel sapuluh, paningal anu ngalaksanakeun éta parobahan tina gambaran Laodikea kana gambaran Filadelfia dilambangkeun ku sajarah nubuat anu digambarkeun dina pasalABELAS. Éta paningal ku Ezekiel dilambangkeun minangka paningal Islam tina cilaka katilu. Dina taun 2014, Rusia ngamimitian perang proksi kadua. Dina taun 2015, présidén pangbeungharna mimiti usaha-Na pikeun jadi présidén kagenep.

Dina taun 2020, présidén éta, anu ngalambangkeun tanduk Républikan, dipaéhan ku sato galak atheis anu “woke” ti jurang anu taya dasarna, jeung dina taun anu sarua tanduk Protestan Laodikia ogé dipaéhan. Dina taun 2023, duanana tanduk hirup deui, duanana ngamimitian transisina kana nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh. Hiji keur transisi kana gambar pulitik sato galak éta sabab Garéja jeung Nagara dihijikeun di Amérika Serikat, sedengkeun tanduk nu séjén keur transisi tina gambar Laodikia kana gambar Kristus. Duanana bakal diangkat dina hukum Minggu anu geura datang. Hiji bakal jadi “Alexander the Great”, raja utama tina sapuluh raja anu masrahkeun karajaanana anu katujuh ka palacuran Roma, sedengkeun nu séjén diangkat minangka hiji panji.

Panempo anu ngahasilkeun duanana peralihan ieu nyaéta sajarah anu lumangsung antara 11 Séptémber 2001 jeung undang-undang Minggu. AyatABELAS, dina pasalABELAS Kitab Daniel, sacara husus diidentifikasi dina kontéks yén lamun maranéh moal percaya, maranéh moal diteguhkeun.

Urang baris neruskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

“Aturan-aturan Kitab Suci kudu jadi pituduh dina kahirupan sapopoe. Salib Kristus kudu jadi poko jejer, ngungkabkeun palajaran-pelajaran anu kudu urang pelajari jeung praktekkeun. Kristus kudu dibawa kana sagala palajaran, supaya murid-murid bisa nyeuseup pangaweruh ngeunaan Allah sarta bisa ngagambarkeun Mantenna dina watak. Kaunggulan-Na kudu jadi palajaran urang boh dina waktu boh dina kalanggengan. Firman Allah, anu diucapkeun ku Kristus dina Perjangjian Heubeul jeung Perjangjian Anyar, nya éta roti ti sawarga; tapi loba anu disebut élmu téh ibarat kadaharan hasil rekaan manusa, kadaharan anu dipalsukeun; éta lain manna anu sajati.

“Dina pangandika Allah kapanggih hikmat anu taya tiasa diragukeun, taya béakna—hikmat anu asalna lain tina akal nu kawates, tapi tina pikiran nu taya watesna. Nanging, loba tina naon anu parantos dipedalkeun ku Allah dina pangandika-Na téh poék pikeun manusa, margi mutiara-mutiara bebeneran kakubur handapeun runtah hikmat jeung tradisi manusa. Pikeun loba jalma, banda-banda pangandika téh tetep nyumput, margi éta henteu dipaluruh kalawan katekunan anu temen nepi ka piwuruk-piwuruk emasna kahartos. Pangandika éta kedah dipaluruh supaya nyucikeun jeung nyiapkeun jalma-jalma anu narimana supaya maranéhna janten anggota kulawarga karajaan, barudak Sang Raja sawarga.”

Ulikan kana Firman Allah kudu ngaganti ulikan kana buku-buku anu geus ngagiring pikiran kana mistisisme sarta ngajauhkeun tina kayaktian. Prinsip-prinsipna anu hirup, anu kasulam kana kahirupan urang, bakal jadi pangreksa urang dina mangsa pangujian jeung panggodaan; pituduh ilahi-Na téh hiji-hijina jalan kana kasuksésan. Nalika ujian datang ka unggal jiwa, bakal aya kamurtadan. Sabagian bakal kabuktian jadi panghianat, wani teu maké tinimbangan,

luhur haté, jeung ngarasa cukup ku dirina sorangan, tuluy murtad tina kayaktian, nepi ka ngaramalkeun karuksakan iman. Naha? Sabab maranéhna henteu hirup “ku unggal kecap anu medal tina sungut Allah.” Maranéhna henteu ngagali nepi ka jero sarta henteu ngajadikeun pondasina teguh.

“Waktu kecap-kecap Gusti ngalangkungan utusan-utusan-Na anu dipilih ditepikeun ka maranéhna, maranéhna ngagerendeng jeung nganggap yén jalanna dijieun kacida heureutna. Dina pasal kagenep Injil Yohanes urang maca ngeunaan sawatara jalma anu dianggap murid-murid Kristus, tapi anu, nalika bebeneran anu lugas ditepikeun ka maranéhna, maranéhna teu resep sarta teu leumpang deui jeung Anjeunna. Kitu deui, para siswa anu dangkal ieu ogé bakal ngajauh ti Kristus.” Testimonies, jilid 6, 132.